

सर्वपर्याप्तिं यान्यनिर्देशाहं तान्यपि सन्धिनीखन्दिनीविव-
त्सायनसूक्ष्मो रं चामेध्यभुजश्च” विष्णुः । पीत्वोपवसेदित्यनु-
वृत्तिः । सन्धिनी वृषभाक्रान्ता खन्दिनी नित्यं प्रस्रवत्पयः-
स्तना । अमेध्यभुजः मद्यादिभक्षणशेलायाः । यमसूर्वात्स-
युग्मं प्रस्रवता “हस्तवत्या निन्दितं रासभञ्च पयो वर्ज्ये-
दिति” हारीतः । तलाजाक्षोरं दशाहादवाक् निषिद्धम्
जर्जं तत् पेयं सर्ववचनसामञ्जस्यात् “गोघ्रातं शकुनोच्छिष्टं
पदासृष्टञ्च कामतः । सन्धिन्यनिर्देशावत्सगोपयः परिवर्ज-
येत् याज्ञ० । “क्षीराणि यान्यभक्ष्याणि तद्विकाराग्ने पुनः
संप्राप्तं द्रतं कुर्यादित्यादि” या० । “उद्धीक्षीरमासुषी-
क्षीरपाने पुनरुपनयनं तन्नक्तञ्चैत्यादि” शाता० ।
“उद्धृतस्त्रे हविलयनपिन्याकमथितप्रभृतीनि चात्तवीर्याणि
नाञ्चीयात्” गौत० । उद्धृतस्त्रे हं, क्षीरादि विलयनं घृतमलं
पिन्याकः खलिः मथितं तक्रादि आत्तवीर्याणि गृहीत-
साराणि ॥ आत्तवीर्यपदञ्चात्यन्तोद्धृतस्त्रे हपरं मथित-
पदं च उदकप्रायतक्रपरञ्च । “क्षतियश्चैव घृतस्यो
वैश्यः शूद्रोऽथ वा पुनः । यः पिबेत् कपिलाक्षीरं न ततो-
ऽन्योऽस्यपुण्यकृत्” आप० । “कापिलं यः पिबेच्छूद्रो
नरकेण विपच्यते” सूत्रितः । सुश्रुते तु धातुदोषविशेषजनक-
तयाकानिचिदपेयान्युक्तानि तानि प्रायशः सामान्यतोऽ-
पेयशब्दे २२६, २७, पृष्ठे उक्तानि । तत्र विशेषः कश्चित्
प्रदर्शयते “वर्षाजले गाङ्गेयत्वसासुद्रत्वपरीक्षणसत्त्वा
“वर्षान्यत्वे सिक्त्वलोदे च सासुद्रमिति विद्यात्तन्नोपादेय-
मित्युक्तम् कीटमूलपुरीषाण्डशवकोथप्रदूषितम् । ह्यणपस्यो-
त्करयुतं कलुषं विषसंयुतम् योऽवगाहेत वर्षासु पिबेद्वापि नवं
जलम् । सवाह्याभ्यन्तरान् रोगान् प्राप्नुयात् क्षिप्रमेव तत्र
तत्र यत् सैवालपद्मह्यणपङ्कप्रभृतिभिरवच्छन्नं शशिस्तर्यकिरयै-
र्नाभिजुष्टं गन्धर्वरसोपष्टञ्च तद्व्यापन्नमिति विद्यात् । तस्य
स्य रूपरसगन्धवीर्यविपाकाः दोषाः षट् सम्भवन्ति । व्यापन्नं
वर्ज्येन्नित्यं तोयं यदप्यनार्त्तवम् । दोषसङ्जननं हेतु-
न्नाददीताहितन्तु तत् । “व्यापन्नं सखिलं यस्य पिब-
तीहाप्रसाधितम् । श्वयथुं पाण्डुरोगञ्च त्वग्दोषमविपाक-
ताम् । श्वासकासप्रतिश्यायशूलगुल्मोदराणि च ।
अन्यान् वा विषमान् रोगान् प्राप्नुयात् क्षिप्रमेव चेति”
नदोविशेषजलस्य दोषकीर्त्तनेनापेयता च ततोक्ता “पूर्वाभि-
सुखास्तु न प्रशस्यन्ते गुरुदकत्वादिति । सह्यप्रभवाः
कुष्ठं जनयन्ति, विन्ध्यप्रभवाः कुष्ठं पाण्डुरोगञ्च, मलय-
प्रभवाः कमीन्, महेन्द्रप्रभवाः क्षीपदोदराणि, हिमवत्प्र-

भवाः हृद्रोगश्चयथुशरीरोगक्षीपदगलगण्डान्, प्राच्या-
वन्त्याः अपरावन्त्याश्चाशंस्युपजनयन्ति, इति “सासुद्रसदकं
विस्रं लवणं सर्वदोषकृदिति । अनेकदोषमानूपं वार्थ-
भिष्यन्दि गृहितमिति” च । रोगभेदे शीतलजलस्यापेयताप्युक्ता,
“पार्श्वशूले प्रतिश्याये, वातरोगे गलपचे, आध्माते क्षिमिते
कोष्ठे सद्यः शुद्धे नवच्चरे । हिक्कायां स्नेहपीते च शीताम्बु
परिवर्ज्येदिति” । तत्रस्यापेयता रोगभेदे ततोक्ता “तत्रं नैव
क्षते दद्यान्नोष्णकाले न दुर्बले । न मूर्च्छांभ्रमदाहेषु न
रोगे रक्तपैत्तिके । शीतकालेऽग्निमान्द्ये च कफोत्प्रेषाम-
येषु चेति” । इत्यान्तरसंयोगादपेयता अपथ्यशब्दे २२६, २७,
पृष्ठे दर्शिता । विशेषस्त्वेषः । “उष्णोदकासुपानन्तु स्नेहा-
नामथ शस्यते, ऋते भक्ष्नातकस्नेहात् स्नेहात्तौवरकात्तयेति”
रोगभेदेऽनुपाननिषेधेन तत्र जलादीनामपेयता भङ्गात्
तत्रैव दर्शिता । अनुपानगुणमभिधाय “न प्रिबेच्छ्वासका-
सात्तौ रोगे चाप्यूर्ध्वजलुगे । क्षतोरस्तः प्रसिकी च यस्य चोप-
हतः स्वरः । पीत्वाऽध्वभाष्याध्ययनगेयस्त्राज्ञ शीलयेत् ।
प्रदुष्यामाशयं तद्वि तस्य कण्ठोरसि स्थितः । मन्दाग्निसाद-
कृद्ग्रादीनामयान् जनयेत् बह्वनिति” सुश्रुते ॥ [अदत्ते
अपेशल ति० विरोधे न०त० । पेशलत्वविरोधिमान्द्ययुक्तो
अपेहिकटा स्त्री अपेहि अपगच्छ कट ! इत्युच्यते यस्यां
क्रियायाम् मयू०स० । कटसम्बोधनकापगतनिदेशक्रिया-
विशेषे । एवं मयू० समासे । अपेहिद्वितीया, अपेहि-
प्रथमा, अपेहिबाणिजा अपेहिस्त्रागता एतेऽपि शब्दाः
तत्तत्सम्बोधनकारासनक्रियानिदेशे ।

अपेशुन न० अभावे न०त० । १ पैशुन्याभावे न०ब० ।
२ पैशुन्यन्त्ये ति० अपेशुन्यन्त्युक्तार्थे न० तद्वति ति०
अपोगण्ड ति० अपसि कर्मणि गण्डः त्याज्यः । विकलाङ्गे
“विकलाङ्गं हि सर्वत्र धर्मकार्येषु वर्ज्येदिति” सूत्रेः स
हि वैधकर्मसु त्याज्यः । २ अतिभीरौ सोऽपि हि कर्मसात्ने
त्याज्यः । अपसि अगण्डः अवीर इति वा तस्य
कर्मणि अवीरत्वात्तथात्वम् । अपोजलमिव भङ्गियुक्तात्
गण्ड एकदेशोऽस्य । ३ त्रिबलियुते मध्यभागे बलीनामेव
तस्य तरङ्गाकारत्वात् तथात्वम् । अपसि कर्मणि त्याज्यः
गण्डः अपटुत्वात् पोगण्डः शिशुः न०त० । पोगण्डः
पञ्चमादब्दादवाक् च दशमादब्दतद्भुक्ते पञ्चाब्दे बाले ।
पोगण्डभिन्नशिरोरेख तथात्वात् । “बाल आषोड्घात्
वर्षात् पोगण्डश्चेति शब्दप्रत” इति नारदोक्तपोगण्ड-
भिन्ने ५ षोड्घशवर्षातीतवयस्के च “अजड्घेदपोगण्डो